

A woman with long brown hair, wearing a red dress and a straw hat, is holding a large tan bag. She is looking out of a window. The room has a large green plant and a window with a decorative frame. The text "Cukerkandl" is written in a white cursive font across the middle of the image.

Cukerkandl

PRESSKIT

Rodinný film s tajemnými a dobrodružnými prvky o začátcích stomatologie přichází s výjimečným vizuálním zpracováním, napínavým příběhem a skvělým obsazením do kin v době, kdy se na podobný žánr tak trochu pozapomnělo. Autorský snímek režiséra a scenáristy Pavla Jandourka představí v další velké hlavní roli mladé zubařky Terezu Ramba, po jejím boku se objeví Marek Adamczyk. Další postavy ztvárnili Jiří Dvořák, Pavel Zedníček, Martin Myšička, Vica Kerekes, Maroš Kramár či dětští herci v čele s Theem Schaeferem (Tichá pošta).

Žánr: rodinný, dobrodružný film s prvky pohádky a historického dramatu
Režie & scénář: Pavel Jandourek
Distribuce: Bioscop
Premiéra v kinech: 23. října 2025
Světová premiéra: 1. června 2025 na Zlín Film Festivalu

Anička Jesenská zdědí po svém tajemném strýci dům se skleníkem a zubařskou ordinací ve městě Medov. Protože její maminka zemřela po zákroku venkovského kováře, který byl považován za místního experta na léčení zubů, chce sama jako vystudovaná lékařka pomáhat hlavně dětem. K Aničce ale nikdo nechodí. Zděděná vila má totiž ve městě pověst „strašidelného“ domu, ke kterému se místní obyvatelé bojí přiblížit. Prý zde vytéká z pramene voda z pekla! Pak ale Anička díky exotické peruánské bylině ze skleníku zjistí, že zubařské zákroky nemusejí bolet, a rázem má v ordinaci plno. Jenže ve městě je i druhý konkurenční zubař – doktor Druml, kterému se to samozřejmě nelíbí. Začíná nerovný boj, ve kterém Aničce brzy začne pomáhat i parta místních dětí...

Cukrkandl

OBSAZENÍ

Tereza Ramba
Marek Adamczyk

Jiří Lábus

Jaroslav Plesl

Jiří Dvořák

Pavel Zedníček

Vica Kerekes

Maroš Kramár

Marek Ťapák

Martin Myšička

Miroslav Sojka

Daniel Dongres

Theo Schaefer

Ondřej Süss

Adriana Martincová

Anička Jesenská
stavitel Karel Rézl
Děda Planta

Lojza

továrník Štorch

starosta Kmoch

učitelka Pavlíková

zubař Druml

Dr. Rézl

strýc Kolowrat

Albín

Jarda

Kuba

Vašek

Ema

Cukrkandl

TVŮRČÍ TÝM

Režie, scénář	Pavel Jandourek
Spolupráce na scénáři	Václav Holanec
Námět	Václav Kostohryz (skutečný zubař)
Producent	Miloslav Šmídmajer (Bio Illusion), Lubomír Slivka (Attack film), Vladimír Mráz (QQ Studio Ostrava), Alena Činčerová (Heart of Europe)
Kamera	Peter Bencsík, ASK
Architekt	Adam Pitra (ČR), Braňo Mihálik (SR)
Střih	Jan Skalský
Zvuk	Ondřej Muška
Hudba	Michal Novinski
Kostýmy	Sylva Zimula-Hanáková
Masky	Zuzana Peschlová

Podpora	Czech Audiovisual Fund, Slovak Audiovisual Fund, Zlínský kraj, Ústecký kraj, Moravskoslezský kraj, Výroba AVD byla podpořena Českou republikou prostřednictvím Státního fondu audiovizu z programu filmových pobídek.
Podpora EU	Next Generation EU program, Národní plán obnovy
Produkční společnost	Bio Illusion
Natáčení	září–říjen 2024
Lokace	Luhačovice (vila Kancnýřka), Ústěk, Zubrnice, Hodonín, Ostrava, Slovensko
Formát / zvuk	Digitální 5.1 / 2.0, poměr stran 1.1:85 (WC)
Žánr	rodinný, dobrodružný
Země	Česko/Slovensko
Délka	115 minut
Premiéra	23. 10. 2025
Foto:	Bio Illusion/Jakub R. Špůr

TEREZA RAMBA

Zubařka Anička Jesenská

Koho ve filmu Cukrkandl ztvárňujete?

Moje postava se jmenuje Anna Jesenská a je to v podstatě taková první feministka, která přijíždí do městečka Medov, kde udělá pořádek.

Jaké bylo natáčení z vašeho pohledu?

Natáčení bylo strašně fajn. Bylo náročné, protože děj se odehrává na přelomu 19. a 20. století, znamenalo to být celé dny sešněrovaná v kostýmech, ale bylo to skvělé, ta vizualita je moc krásná, dokonce i komparz měl nádherné kostýmy, natáčeli jsme v úžasném prostředí... Pro můj vnitřní svět to ale bylo takové odpočinkové natáčení, protože ta postava zažívá lásku a zároveň se pere za dobrou věc. Byl to takový balzám na duši.

Jak tento film vnímáte?

Je to film, který nepodceňuje dětského diváka. Líbí se mi, že režisér Pavel Jandourek, který ho připravoval fakt dlouho, tomuhle svému „dítěti“ věřil a vytvořil krásný fantaskní svět dobra a zla. Sama mám děti a určitě bych je na takovýhle film vzala. Líbí se mi, jak bazálně komunikuje, dává tomu dětskému divákovi odpovědi. Dost často se

stává, že v pohádkách je všechno zjednodušené, tvůrci mají pocit, že děti jsou hloupé, ale ony nejsou. Ony jsou někde mnohem dál než my a tenhle film může hezky odpovídat na nějaké otázky. Zároveň mám ráda silné ženské hrdinky v pohádkách, to se málokdy stává. Mám taky malou holčičku a věřím, že holčičky takhle uvidí, že můžou měnit svět. To je podle mě důležité.

S kým jste se na place potkala?

Musím říct, že na tomhle filmu si sedlo úplně všechno. Měla jsem úžasné kolegy! Od Jirky Lábuse přes Vicu Kerekes, Marka Adamzcika, úžasné děti, po Jarouška Plesla... Samí kamarádi! A ten neuvěřitelný štáb! Měli jsme v podstatě česko-slovensko-maďarský štáb, takže jsme všichni mluvili česky, slovensky, anglicky a hodně jsme spolu cestovali. To samozřejmě taky stmeluje, byli jsme ve třech různých zemích, takže štáb byl koncentrovaný, to mám ráda.

Vzpomenete si na nějakou zajímavou scénu?

Hodně zajímavé pro mě bylo, když na mě nabíhal dav rozzuřených vesničanů, protože měli v rukou různé lopaty, vidle a zbraně. Jdete na plac v dobré náladě a najednou se

proti vám rozběhne sto lidí, kteří vás chtějí zabít. Předtím je opravdu rozhecovali, takže byli rozzuření, a mě to trochu překvapilo a zaskočilo. Ale jinak to bylo skvělé, ten ústřední dům, který moje postava zdědí po svém strýci Kolowratovi, je překrásný. Vlastně všechna místa, kde jsme točili a celá vizualita filmu byla moc krásná. A když jsem poprvé přijela na plac, tak jsme se s maskérkou Zuzankou dohodly, že mi udělá hodně růžové tváře, jako mívají děti. Tak jsem si pak připadala jako dítě, které zdědilo strašidelný dům. A pojala jsem tak i celou postavu. Že je jako takové dítě, které přijelo z města a všechno je pro něj nové, všechno je překvapivé. A že s ní ten dětský divák projde tím příběhem.

Pro koho je podle vás Cukrkandl?

Podle mě je to v podstatě film pro celou rodinu. Když jdete jako rodič do kina jednou za rok a vezmete celou rodinu, tak nebude nikdo naštvaný. Ten film je krásný, je to neuvěřitelné vizuální dílo. Je to příběh, až bych to skoro přirovnala třeba k filmu Páni kluci. Příběh, který od člověka chce, aby přemýšlel, aby se trochu bál a možná, aby si mohl odpovědět, co pro něj je to dobro, kde začíná, kde končí, co je zlo... Je v tom určitá magie a já mám takovýhle filmy ráda.

Cukrkandl

MAREK ADAMCZYK

Stavitel Karel Rézl

Můžete představit svoji roli v tomto filmu?

Hraju roli Karla Rézla, což je v našem filmu městský stavitel, který se stane „úhlavním přítelem“ hlavní hrdinky Aničky. Je to takový sympatický chlapík, který se snaží proplout tím příběhem a pomoci jí na její cestě k vítězství.

Jaké bylo natáčení Cukrkandlu?

Docela se nám dařilo, počasí nám občas nepřálo, ale i to jsme zvládli a musím říct, že to natáčení bylo bezvadné. Měli jsme moc krásné dekorace, ocitli jsme se opravdu v pohádce... I všechna ta místa, kam jsme se podívali, byla sama o sobě kouzelná. A já jenom doufám, že jsme je dokázali i naplnit tím naším kouzelným příběhem.

Utkvěla vám v paměti nějaké zajímavá scéna?

Zajímavých scén bylo určitě víc, ale co mi utkvělo v paměti, bylo určitě natáčení s opičkou, to jsem ještě nezažil. Taky je tam automobilová honička, vrtají se tam zuby, jsou tam různé nadpřirozené úkazy... A taky se mi moc líbila lokace,

kde byl Aniččin dům. Byla to taková stará vila, kde má hlavní hrdinka svoji ordinaci. A to je opravdu nádherné místo. Když jsme se tam poprvé podívali, tak jsem z toho byl unešený. Byl to skvělý kontrast, ta poetika toho místa a těch zubařských nástrojů, které tam všude byly rozvěšené.

Jací byli vaši herečtí kolegové? Jak se vám s nimi pracovalo?

Pracovalo se mi s nimi báječně. S mojí hlavní kolegyní Terezou Ramba jsme se neviděli hrozně dlouho, takže jsem byl moc rád, že jsem ji zase mohl po letech potkat. A myslím, že nám to natáčení docela sedlo. Ale bavila mě celá parta, Jarda Plesl, Jirka Lábus, Marek Ťapák, který mi hraje tatínka...

Cukrkandl je poměrně stylizovaný film, museli jste se pro roli nějak proměnit?

Ta stylizace se hodně odvíjí od toho, jak vypadali lidé na přelomu 19. a 20. století, takže jsme byli docela přesní. Když jsme se o tom bavili s Terezou, tak ona to pojmenovala, že

jsem tam všichni tak trošku jako přerostlé děti, všichni máme takové červené tvářičky, jsme vymalovaní jako od Lady.

Jak se vám hraje takovéto pohádkové příběhy?

V pohádce si můžete vždycky dovolit jít do větší nadsázky, víc popustit uzdu fantazii. Ale i dětské publikum, stejně jako to dospělé, je citlivé na to, abyste jim nevěšeli bulíky na nos. Takže se stejně vždycky musíte snažit o pravdivost. Každopádně bych chtěl všechny na film pozvat, protože si myslím, že je jak pro děti, tak pro dospělé. Podporuje fantazii, je trošku poučný, ale hlavně zábavný.

Cukrkandl

VICA KEREKES

Učitelka Pavlíková

Koho v tomto filmu hrajete?

Hraju učitelku Pavlíkovou, o které jsem se dozvěděla, že to má být pohledná, ale nesympatická postava. A to mi strašně líbí. Že měl režisér Pavel Jandourek odvahu mě do té role obsadit. Jsem temperamentní dcera továrníka a společně dětem podsouváme cukrovinky, cukrkandl...

Takže vlastně záporná role. Jak jste se s ní sžívala?

Skvěle! Všechno, co se vám v životě nahromadí, co si na sebe nabere, můžete v takové roli dát ven. Když hrajete kladnou postavu, je to mnohem těžší.

Co se vám na tomhle filmu líbilo?

Vizuálně je to nádherná, je to poetické, úplně vás to vtáhne do děje. Je to opravdu zážitek, film musí být i vizuálně vzrušující, což tenhle je. Je to rodinný film, pohádka, jsem nadšená, že se v Česku i na Slovensku natáčejí takové

úžasné filmy, úplně to miluju. Měli jsme nádherné kostýmy, zase jsem si mohla užít korzety, nádherný účes, byl to prostě zážitek. A taky velký dar, moct točit se skvělými českými a slovenskými herci, s úžasným režisérem, kostýmní výtvarnicí, uměleckou maskérkou. Opravdu krásný projekt.

Proto jste na tuhle nabídku kývla?

Ano! Byla jsem naprosto nadšená už tím námětem, protože to téma oslovuje všechny – od narození, kdy vám rostou první zoubky, pak ty stresy, které nás se zuby provázejí celý život, až po jeho závěr... Je důležité, aby se točily filmy pro celou rodinu, které jsou tak krásné a zároveň edukují.

Je těžší hrát v pohádce, než v nějakém dramatu?

Já to беру stejně. Někdy je pohádka dokonce těžší, protože musíte najít tu správnou míru. Není to úplně realita, může to být trochu víc, ale zase to nesmíte přehnat... Je to trochu

fantazie, sen, kouzelné prostředí, ale zase to nesmí být moc divadelní... Takže nad tím vždycky hodně přemýšlím, nad tou cestou k té které postavě. Tady mi moc pomohl kostým. Když je ale dobře napsaný scénář, tak už nemusíte moc dělat, stačí být sprostředkovatelem.

Vybavíte si nějakou scénu nebo obraz, který vám utkvěl v paměti?

Mám jich strašně moc! Třeba když jdeme s vesničany naštvaní k domu nové zubařky a napadnou nás včely. Viděla jsem obrázky z téhle scény a vypadaly naprosto úžasně malebně, jako kdyby to byl obraz. V tu chvíli se spojily energie naše s lidmi, co hráli vesničany, a byl to magický moment, jak jsme byli propojení a hromadně šli za stejným cílem. Podobně v zubařské ordinaci... Všechno bylo úžasné. Tenhle film je prostě moje srdcovka a myslím, že bude velký zážitek pro diváky ho vidět na plátně.

Cukrkandl

JARDA PLESL

Lojza Kolečkář

Můžete nám představit vaši roli v Cukrkandlu?

Hraju Lojzu Kolečkáře, což je takový místní chudáček. Myslím, že to byl v dětství takový ten otloukánek, má vadu řeči, zadržává, koktá. Lojza má speditérskou firmu, jezdí s oslíky a myslím, že je tím místním „gangem“ cukrářů tak trochu využívaný. Ale protože má srdce na pravém místě, tak se nakonec přidá na tu správnou stranu.

Jaké máte vzpomínky na natáčení?

Krásné. Protože tenhle místní pohůnek má ve filmu skvělé finále. Ukáže se totiž, že možná i nějakým pohádkovým zázrakem cvičil na housle a stane se překvapivě koncertním mistrem. A tyhle scény se točily na nádherné kolonádě v Luhačovicích.

Cukrkandl

JIŘÍ LÁBUS

Děda Planta

Koho v tomto filmu hrajete?

Po dlouhé době hraju v této pohádce krásnou kladnou roli dědy Planty, který se stará o rostliny. Jsem za ni moc vděčný, byla to úplně jiná poloha, než obvykle v pohádkách mívám. Často jsou to zloději, podvodníci, lupiči... Ale tohle se hrálo nádherně a moc mě to bavilo.

Cukrkandl

MARTIN MYŠIČKA

Strýc Kolowrat

Koho v Cukrkandlu ztvárňujete?

Hraju postavu Kolowrata, strýce hlavní hrdinky. Je to člověk, který v době toho příběhu už vlastně nežije. Anička po Kolowratovi zdělila dům se skleníkem a odhalí, že cestoval mezi indiány, byl velký experimentátor a na cestách objevil zázračnou rostlinu.

Měl jste ve scénáři nějakou zajímavou scénu?

Třeba tu, kdy se zjevím ve skleníku. Je to nějaká vzpomínka, ve které si mě odnese pekelník, zřejmě jsem se nějak provinil. Ale je moc zajímavá.

Cukrkandl

MAROŠ KRAMÁR

Zubař Druml

Kdo je vaše postava v Cukrkandlu?

Jsem zubař a starám se o chrup celému městečku, které se jmenuje Medov, protože se v něm vyrábějí samé medové cukrovinky. Všechno je to hodně nezdravé, takže ke mně chodí děti, dospělí i starosta. Ale zápletka filmu je zajímavá a dalo by se říct i docela aktuální.

Je lepší hrát záporné postavy?

Je to trochu lehčí, příjemnější, hrát negativní postavu, to vás asi řekne každý, protože taková role má víc barviček. Ty kladné postavy jsou většinou jenom dobré.

Jak vzpomínáte na natáčení?

Bylo to moc příjemné. S filmovými dětmi to sice bylo někdy divočejší, ale je to vlastně pohádka, takže to bylo fajn.

Cukrkandl

PAVEL ZEDNÍČEK

Starosta

Koho ve filmu hrajete?

Já jsem starosta Medova a mám zásadní problém – otekla mi papula, protože mám problém se zubem, a potřebuju to vyléčit.

Jaké to bylo na place?

Pan režisér umí tenhle žánr skvěle, takže to vedl moc hezky.

Cukrkandl

MAREK ŤAPÁK

Doktor Rézl

Koho v tomto filmu hrajete?

Hraju postavu doktora Rézla, což je otec hlavní mužské postavy Karla. Ten má taky syna, takže už jsem vlastně děda. Moje postava si není na začátku úplně jistá tím, co se okolo děje, neumí se rozhodnout, komu věřit, ale postupem času zjistí, že zubařka Anička má pravdu. Nakonec jí začne pomáhat, takže je to pozitivní postava.

Jak vzpomínáte na natáčení?

Hodně jsme točili v exteriérech, což bývá úmorné a často problematické, dlouhé přesuny, brzké vstávání, ale to už je herecký život.

Liší se nějak natáčení pohádky od dramatického filmu?

Příprava je vždycky stejná, je jedno, jestli hrajete komediální postavu, dramatickou postavu, nebo

pohádkovou. Jen právě při tvorbě pro děti musíte být upřímnější, přesvědčivější, aby vám ten dětský divák uvěřil.

Vybavíte si nějakou zajímavou nebo náročnější scénu z tohoto natáčení?

Náročnější snad byly jen davové scény, tam je to většinou komplikované, náročné na soustředění, na čas, všichni musejí poslouchat režiséra a kameramana... Ale myslím, že tady to stálo za to, vypadá to hezky, ten výsledek. Je to krásný příběh, emotivní, dobový, má to všechny atributy správné pohádky.

Cukrkandl

MIROSLAV SOJKA, DANIEL DONGRES, THEO SCHAEFER, ONDŘEJ SÜSS, ADRIANA MARTINCOVÁ

Děti

Albín, Vašek, Kuba, Jarda, Ema... Co mají vaše postavy ve scénáři?

Máme jako parta takovou klubovnu a když přijde nová zubařka Anička, která zdědí dům, ve kterém je, tak si nejdříve myslíme, že nám ji vezme. Pak ale zjistíme, že je hodná a snažíme se jí pomoci, aby se stala pořádnou zubařkou.

Jak vás bavilo natáčení?

Byla to zábava, hodně zajímavá. Je vždycky fajn si vyzkoušet něco, co by člověk v normálním životě nemohl udělat. Sešla se tam hezká parta lidí, moc jsme si sedli, takže na konci bylo hodně smutné to opouštět.

Vzpomenete si na nějakou zajímavou scénu?

Líbilo se nám noční natáčení, natáčení na hřbitově nebo scény s Lojzou Kolečkářem, kterého hrál Jarda Plesl. On je totiž hrozně vtipnej a vždycky si k textu přidá něco, co tam nemá být. Nebo když jsme točili v domě u Aničky, kde jeden z nás spadne ze zdi a všichni jsme si to zkoušeli. To byla taková akční sranda.

Cukrkandl

PAVEL JANDOUREK

Režisér a scenárista

O čem váš film Cukrkandl je?

Mluví se o něm jako o zubařské pohádce, ale já si myslím, že to není úplně pohádka, já tomu říkám rodinný fantazijní film. Je to klasický boj dobra se zlem. Když jsem chtěl nějak definovat žánr, vyšel mi z toho dětský kouzelný realismus. Znamená to, že i když se tam dějí možná i nadpřirozené věci, tak vlastně při trošce fantazie se to všechno mohlo někdy na přelomu devatenáctého a dvacátého století stát.

Jací byli herci?

V hlavní roli je Tereza Ramba, ale hlavními hybateli děje jsou děti, dětská parta. Myslím, že ta se nám sešla úžasně, jsou roztomilí, vtipní, krásní. Třeba Theo Schaefer už je profík a my jsme měli štěstí, že jsme ho chytili úplně na konci jeho dětství. Je to skvělý, nádherný kluk, který hraje vodní pólo, šermuje, je pokorný, poslouchá a chápe... A skvělý byl i štáb. Se Sylvou Zimula-Hanákovou pracuju celý život a ty její kostýmy jsou nádherné, to samé architekt Adam Pitra, maskérka Zuzana Peschlová...

I lokace hrály velkou roli, kde všude jste natáčeli?

Natáčeli jsme například v Úštěku, v Luhačovicích, v Hodoníně, částečně na Slovensku a musím se pochlubit, že lokace jsem si víceméně našel sám, protože jsem vyvíjel scénář a vůbec celý film v lockdownu. A jak jsem se nudil, tak jsem s pomocí Googlu projel celou republiku. Ten Úštěk jsem našel hned napoprvé. Pak jsme chvíli uvažovali, že bychom točili v Mikulově, a nakonec jsme skončili v Hodoníně, kde jsme našli uprostřed nemocnice nádherný skleník, o kterém nikdo neví.

Uprostřed nemocnice?

Ano! Všechny skleníky byly buď v botanických zahradách, což je složité domluvit, nebo v zámeckých zahradách, ale ty jsou většinou obrovské. A já jsem našel zapomenutý skleník uprostřed hodonínské nemocnice. Vznikl v 50. letech a je neuvěřitelné, že nás tam pan správce nechal čtyři dny točit úplně bez dozoru. Tak jestli někdo pojedje kolem Hodonína, tak opravdu stojí za to se tam kouknout. Nikdo o něm neví, tak snad se podaří ho díky nám zachránit.

Jak vlastně vznikl nápad natočit tenhle film? S touhle tématikou?

Já mám kamaráda zubaře, který se jmenuje Václav Kostohryz. A on za mnou chodí pořád s nějakými nápady, co bych měl natočit, a jednou za mnou přišel, že mu lezou na nervy pořád ty princezny v těch pohádkách, a že bychom měli udělat pohádku z jeho oboru. Tak jsme rozepsali do nějaké synopse, nabídli to České televizi, tam řekli, že chtějí pohádky s princeznama, tak jsem to dal do šuplíku. No a během covidu jsem to z toho šuplíku vytáhl, upravil synopsi, poslal to na vývojový grant, požádal jsem Fond kinematografie, tam to spustili tím, že nám ho dali a pak už to trvalo je pár dalších let. A teď jde Cukrkandl do kin.

Pro koho vlastně tenhle film je?

Řekl bych, že pro děti tak od osmi let až neomezeně. Je to rodinný film, což já chápu tak, že by měl bavit děti, a rodiče, kteří jsou v kině s nimi, by se neměli nudit. Je to trochu kouzelný, trochu exotický, ale hlavně zábavný film s nenápadným poučením zubaře, že cukr kazí zuby.

Cukrkandl

MILOSLAV ŠMÍDMAJER

Producent Bio Illusion

Byla na hlavní postavu Aničky Tereza Ramba první volba?

Ano, Pavel Jandourek si Terezu přál od první chvíle a patří i mezi mé oblíbené herečky. Natáčení naší společné pohádky Peklo s princeznou probíhalo ve skvělé atmosféře, ke které přispěla i ona. Pár let jsme potom spolu netočili, a tak mě výběr Terezy potěšil. Přestože docházelo ke složitým situacím a chvíli to vypadalo, že to nevyjde, ale nakonec všechno dobře dopadlo a myslím, že i Tereza si roli mladé ženy, která se nevzdává, náramně užila.

Co ostatní herci?

Pavel měl od začátku o obsazení jasno, jen s velkým předstihem hledal představitele dětských rolí. Obdivoval jsem, jak to s dětmi umí. Hledal v Brně, v Praze, občas i jinde a našel herecky hodně nadané děti. Jenže u dětí je každý posun termínu natáčení o rok velký problém, protože mnohdy vyrostou tak, že musejí být přeobsazeny. To byl jeden z klíčových důvodů, proč nemohl přemýšlet o posunu natáčení. Nutno však říct, že obsazení Cukrkandlu je úžasné – včetně slovenských herců.

Film je velice výtvarný. Měl být takový od začátku a bylo jasno i o jeho tvůrcích?

Ano, Pavel Jandourek si přál hodně výtvarně stylizovanou dobovku a mám radost, že se to podařilo. Sešla se bezvadná parta lidí-srdcařů, kteří na sebe

Cukrkandl

slyšeli. Spolupráce architekta Adama Pitry a kameramana Petra Bencsíka, maskérky Zuzany Peschlové a kostýmní výtvarnice Sylvy Zimuly Hanákové byla příkladná. Hodně samozřejmě pomohlo, že Pavel Jandourek měl jasnou představu o tom, co chce, a věnoval přípravě filmu enormní množství času.

Kde se vlastně natáčelo?

Říkávám, že jde o „výletní film.“ Hlavní lokaci Pavel našel v Luhačovicích, kde se natáčel i závěr filmu. Město Medov si zahrál Úštěk u České Lípy na severu Čech. Také se natáčelo nedaleko v Zubrniciích, ale štáb se pak stěhoval ještě do Hodonína do skleníku a na Slovensko, kde se natáčelo v bratislavské historické lékárně, na zámku a také v přírodě. Zejména ze scén brodu jsem nadšený.

Z filmu je cítit lehce strašidelná, tajemná, ale zároveň pohodová atmosféra, bylo takové i natáčení?

Adam Pitra byl osloven dva a půl měsíce před natáčením. Nezhroutil se pod tíhou úkolů a odvedl brilantní práci. Lidé z produkce chodili a tvrdili, že ta vila je příliš omšelá, rozpadlá, že bychom měli hledat jinou, ale Pavel Jandourek i já jsme říkali, aby se nebáli. A po „zásahu“ architekta

a výpravy nadšeně zírali a byli nadšení. No a atmosféra natáčení byla přátelská, protože takový je i Pavel Jandourek. Všechno řeší v klidu.

Jak vlastně vznikla spolupráce s režisérem Pavlem Jandourkem?

S Pavlem Jandourkem jsme se znali už léta, dokonce jsme spolu plánovali film, který ještě čeká na svou realizaci. Jednoho dne Pavel přišel s tím, že dostal podporu Fondu na vývoj nového filmu. A když mi vyprávěl obsah Cukrkandlu, přestavoval jsem si snímek Páni kluci a bavila mě myšlenka příběhu z dob, kdy moderní zubařina teprve vznikala. Řekl, že našel slovenského koproducenta, ale že látku odmítla Česká televize, pro kterou to nebyla typická pohádka. Tak jestli bych uměl získat některou ze soukromých televizí a distributora, který by poskytl MG. Souhlasil jsem, časem se ukázalo bude potřeba žádat pobídky a Fond o podporu, tam musíte splňovat bodová kritéria, a tak se postupem času stalo Bio Illusion majoritním producentem.

Jde tedy o koprodukční film. Je těžké dát dohromady vícestrannou koprodukcí?

Je to přinejmenším pracné, ale Pavel se již předem

domluvil se slovenským producentem Jano Slivkou z Attack filmu, který už pohádky produkoval a má výtvarné filmy v oblíbě. Ten pro vznik filmu udělal na Slovensku maximum a přidali se i Pavlovi kamarádi s ostravského QQ studia, kde probíhala kompletní postprodukce. Dalším partnerem je Heart of Europe Aleny Činčerové, pod kterou probíhal vývoj projektu. A protože fondy včetně těch krajských (my jsme natáčeli ve Zlínském a Ústeckém kraji) mají nejrůznější podmínky, které je třeba splnit, dalo práci správně nastavit, kde se kolik dnů natočí a odkud se budou čerpat různé služby. Logický rébus, který skvěle vyřešili Kateřina Špůrová a Pavel Šmídmajer.

Co bylo pro film nejdůležitější?

Zaujatost a víra Pavla Jandourka ve film samotný. A také odolnost, neboť ten projekt zažil na začátku tolik odmítání! O podporu Fondu se ucházel třikrát – než konečně uspěl. Odmítla ho i Prima, ale naštěstí na Nově tehdy rozhodovala Christine Daoudová, které se líbil, a spolu s dramaturgyní Evou Doubravovou pojmenovaly, jaké úpravy potřebují. A jakmile je Pavel udělal, šly do toho projektu s námi. A uspěli jsme i u českého a slovenského Fondu.

Cukrkandl

Tímto filmem podporujeme Nadační Fond Přehlížena
pro zodpovědný přístup k dětem.

#přehlížena

nadační fond

Cukerkandl

KONTAKTY:

Producent

Miloslav Šmídmajer
Bio Illusion – milos@bioillusion.com
+420 602 440 753

Public relations

Gabriela Vágner
Mia Production – info@miaproduction.cz
+420 602 789 242

Lubomír Slivka

Attack film – slivkalubomir@gmail.com
+421 903 780 403

Cukrkandl